

בס"ד יח' מר-חשון ה'תש"פ
 הדלקת נרות - 16: 22
 צאת השבת - 17: 12
 רבנו תם - 17: 46
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים - עלון מס' 986
 @ ביום שני כ' חשוון הילולת ר' **מרדכי שרעבי** זצ"ל.
 @ להקדשת העלון לרפואה והצלחה, פרנסה טובה או
 לע"נ קרוביכם. **טלפון המערכת : 054-7743834**

אברהם יגל

לעיני **בבאי מוסאי** בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות ני"י

כפטי"ד: "ואשה אחת"
 (מלכים ב' ד')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיי השכלתי

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביתנו "אוהל-מעוד" ב- 20:30

פרשת וירא

מענייני הפרשה:

- ← ביקור שלושת המלאכים אצל אברהם ושרה ובשורתם על הולדת יצחק לעת זקנתם.
- ← הפיכת סדום ועמורה והצלת לוט ומשפחתו.
- ← אברהם ושרה בגרר.
- ← הולדת יצחק וגיורו שמעאל מבית אברהם.
- ← הברית בין אברהם ואבימלך בבאר שבע.
- ← **עקידת יצחק**, הנסיון העשירי והגדול.
- ← תולדות בני נחור שממנה יצאה **רבקה**.

"אלוהי ממרא"

הר"ת של "**ממרא**" מורה על כל האירועים הקשים שעבר אברהם אבינו. **מצרים** שפרעה לקח את שרה, **מלכים** זו מלחמת ארבעת המלכים, **רעב** שהיה רעב בארץ, **אש** שהושלך לכבשן האש באור כשדים. וזה רמז לו ממרא לאברהם, אחרי שהקב"ה הצילך מכל הצרות האלו, **ראוי שתמלא רצונו ותמול את עצמך**.

"וירא לקראתם מפתח האוהל"

מדוע רץ כבר מפתח האהלה? אלא שבהלכה מבואר שמי שהולך לדבר מצוה צריך לרוץ, והחוזר מעשיית מצוה צריך לילך לאט, ואם הוא חוזר ממצוה אחת והולך למצוה אחרת, אם המצוות הן שקולות, אז חצי הדרך הולך לאט ואח"כ צריך למהר, אבל אם המצוה השניה גדולה וחשובה יותר צריך למהר מתחילת הדרך, וכיון שמצות הכנסת אורחים גדולה וחשובה מקבלת פני השכינה לכן היה צריך לרוץ כבר מתחילת הדרך, וזה "**מפתח האוהל**".

"אל זא תעביר מעל עבדך"

כתוב **נא** והוא לשון **בקשה**, מפני שאברהם התחנן אליהם וביקשם שיבואו לביתו, ומזה רואים מהו **אהבת חסד ורוחף צדקה וחסד**.

"וילכו שניהם יחדיו" (כ"ב - ח)

סגולה נפלאה מהחתם סופר, כשאומרים בפרשת העקידה "וילכו שניהם יחדיו", יכוון בשלוש תיבות אלו שיצילנו ה' מצער גידול בנים!

"ואל הבקר רץ אברהם"

אומר הבעל הטורים **הבק"ר** אותיות הקבר. והכוונה היא, כי רדף אחר הבקר עד מערת המכפלה, ואז נודע לו ששם נקברו במקום זה אדם וחוה, ולכן חמד אברהם את המקום מעפרון לקנותו למקום קבר לשרה אימנו ולעצמו.

"חדל להיות לשרה אורח כנשים" (י"ח - י"א)

ה"חתם סופר" אמר בדרך מליצה, הגמ' בבבא מציעא (פ"ז.). אומרת, "אשה צרה עיניה באורחים", אבל שרה היתה גומלת חסדים ועיניה לא היו צרות באורחים, ולכן אמרה התורה "חדל להיות לשרה אורח כנשים", **היא לא התייחסה לאורחים כשאר הנשים...**

"שבו לכם פה עם החמור"

דרשו חז"ל עם הדומה לחמור. ולמה כינה אברהם את ישמעאל בנו ואליעזר תלמידו בלשון חמור? **כדי להגדיל את אהבתו ליצחק** במה שהם לגבי יצחק כחמורים, ובכל זאת הוא ישחט דוקא את יצחק כמצות הבורא.

"ויקרא אליו מלאך ה' מן השמים"

שואל ה"משך חכמה": שהרי כל מלאך הוא מן השמים. ומתרחץ שאברהם בעקידה היה בבחינת כהן גדול בקודש הקדשים שאפי' מלאך היה אסור לו להכנס לשם, ולכן כתוב "**מן השמים**" שהמלאך לא ירד למטה.

פינת הניבים והפתגמים

תשעה קבין שיחה = פנוי עממי למי שפטריו **בפטרפוטו הפלתי נפסק. קב=מדה קטנה, חלק.**
דוגמה: בְּכַל חֵדֶר מוֹרִים נִמְצָא מִי שֶׁהִפְנוּי "תשעה קבין שיחה" הולם אותו, מי שגורם לפטרפות טורדנית גם בזמן ההפסקה.

מקור: עשרה קבין שיחה ירדו לעולם, תשעה נטלו נשים ואחד כל העולם פלו [קדושין מט]. (ניבונכו)

הסירו מכתול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

שאלה: האם מותר להדביק פלסטר על גבי מכה בשבת?

תשובה: בנדון הדבקת פלסטר בשבת, עלינו לדון מצד שלושה עניינים שונים :

האחד, מצד איסור רפואה בשבת. שאסרו רבותינו לעשות כל דבר של רפואה בשבת, (אלא אם מדובר באדם חולה ממש כמו שביארנו). והפלסטר הרי מיועד לרפאות את המכה.

הענין השני שעלינו לדון בו, הוא מצד איסור תפירה בשבת. כי הדבקת הפלסטר דומה לתפירה האסורה בשבת מן התורה.

והענין השלישי, מצד איסור קורע בשבת. כי לפני שמדביקים את הפלסטר, מפרידים ממנו את הניירות שמכסות את הדבק, ולכאורה יש בזה איסור משום קורע.

אם שייך איסור רפואה בפלסטר

והנה מצד איסור רפואה בשבת, אין איסור כלל בהדבקת פלסטר, כי הדבקת הפלסטר אינה נחשבת כדבר שבא לרפאות את הפצע, שכן עיקר תפקידו של הפלסטר, הוא לשמור על המכה שלא תשרט ושלא יפגעו בה זיהומים. וכמו שכתב מרן הבית יוסף (סימן שכח) בשם הירושלמי, שמוותר להניח רטייה על גבי מכה (שנתרפאה), "שאינה אלא כמשמרה", כלומר, הרטייה, התחבושת, אינה מיועדת לרפאות את המכה, אלא לשמור עליה מפני דברים חיצוניים.

והנה מרן השלחן ערוך (סימן שמ ס"ד) כתב כך: "המדביק ניירות הרי זה בכלל מלאכת תופר, וחייב משום חילול שבת. וכן המפרק ניירות דבוקים, הרי זה בכלל מלאכת קורע וחייב משום חילול שבת." (ומדובר באופן שקורע את הניירות לצורך כל שהוא, ולא על מנת לקלקל את האריזה).

ומעתה לגבי פלסטר, גם כן נראה לכאורה שיש בהפרדת הניירות שעליו איסור קורע, ובהדבקתו על הגוף יש איסור משום תופר.

אולם מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל כתב שאין בזה איסור, לא משום תופר ולא משום קורע. וטעמו, משום שהנייר שהיה דבוק על הפלסטר, לא נועד להשאר דבוק על הפלסטר, שהרי כל מהותו היא כדי שיפרידוהו ויוכלו להדביק את הפלסטר. ולא אסרו מרן השלחן ערוך והפוסקים להפריד ניירות דבוקים, אלא כשנדבוקו על דעת להשאר דבוקים תמיד, אבל כל שהודבקו על דעת שיפרידום, מותר.

וכן לענין הדבקת הפלסטר, אין בזה איסור משום תופר, משום שאין דין תפירה בגוף האדם, וגם משום שאין איסור תפירה כשעושה כן לזמן מועט. ורק כשמדביק את הפלסטר על מנת שישאר שם תמיד יש בדבר איסור. לכן למעשה, אדם שנפצע בשבת, רשאי להדביק פלסטר על גבי המכה. ורשאי גם להפריד את הניירות הדבוקים לפלסטר לפני ההדבקה.

(חזון עובדיה חלק ג עמוד תג)

מכל מלמד השכלתו שלש המידות בכשרים

"ואל הבקר רץ אברהם"

אמרו חז"ל, שהאכילם אברהם אבינו שלש לשונות של חרדל.

הגר"א - הגאון מוילנא זצ"ל אמר לתלמידיו, כי יש שלש מידות טובות באנשים כשרים, ונרמזות הן במילה "בחרדל" :

בחר-דל = בוחר בדלים, כלומר, אוהב עניים.
חדל-רב = אינו רוצה הרבה, אלא מסתפק במועט.
חרד-לב = לבבו חרד לדבר ה'.

"ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו"

שאלה : מדוע אבימלך נתן קודם מתנות - את העבדים והשפחות ואח"כ את שרה? הרי כל הצרות בארמון וסתימת הנקבים של העבדים זה מהאישה שאצלך - שרה.

אם כך, תחזיר אותה ואח"כ תתן מתנות!?

תירוץ : אבימלך לא האמין שהמכה על הממלכה היא בגלל שרה. אולי זה וירוס!... לכן הוא נתן קודם עבדים ושפחות ורצה לראות מה יקרה. כשראה שהבריאו, הבין שזה בגלל שרה והחזירה לאברהם. (אבני אליהו)

סגולות? לא כשהקב"ה מברך

"ותצחק שרה בקרבה אחרי בלותי הייתה לי עדנה"

מסופר, כי בתו של הרב הקדוש רבי שמואל מקמניקא זצ"ל הייתה שנים רבות עקרה.

יום אחד, בזמן שאביה רבי שמואל נסע מחוץ לעיר, הגיע הרה"ק רבי רפאל מבראשד זצ"ל לביקור בעיר, מצאה זו הזדמנות לבקש מהרב שיתפלל בעדה ויברך אותה לזרע חי וקיים. הקשיב רבי רפאל לדבריה והמליץ לה על סגולה מיוחדת לבנים והיא - **השמחה**.

כשחזר רבי שמואל ושמע מפיה בתו את דברי הצדיק, אמר לה: הרי זה נלמד מהתנ"ך.

בתורה כתוב: "ותצחק שרה" צחקה ושמחה ובזכות זו ילדה את בנה יצחק.

בנביאים כתוב: "רני עקרה לא ילדה" אם עקרה היא ואין לה ילדים, תרון ותשמח ואז תיוושע...

ובכתובים כתוב: "מושיבי עקרת הבית - אם הבנים שמחה".

התפלאה הבת ושאלה: מדוע התרעם על שרה הקב"ה ושאל את אברהם: "למה זה צחקה שרה?!" השיב אביה: "משום שבסגולה מותר להשתמש רק כשהבטחה ניתנת ע"י צדיק, אבל לא כשהבטיח הוא הקב"ה בכבודו ובעצמו. אז אין עוד צורך בסגולות... **זה היה חטאה!**"

כח התפילה

הנה הוא... שם מרחוק. עכשיו היא רואה אותו. ריבונו של עולם, שים את המילים הנכונות בפי, אל תטרוף את השעה בפני. "הרב..." קול מתחנן נשמע מאחוריו. הרב פינקוס הסתובב. היתה בקול נימה של דחיפות איומה, כאילו צעק הקול 'הצילו!...' הרב פינקוס נהג להסתובב במחזוריות בין המושבים בדרום. בואו הישרה אור ופניו מאירות בזיו התורה. זהו, הרגע הגדול הגיע. הרב נעצר, פניו הרחומות מביעות הקשבה. תמר חשה ביושב נורא הפושט בפיה. היא לחלחה את שפתיה ולחשה: "הרב.... א.... אני בת בית-יעקב, וכל השנים היה לי חלום לבנות בית של תורה". "נישאתי לכן ישיבה. סיפרו לי שזכיתי בבן תורה השוקד על התורה יומם ולילה, והייתי מאושרת. שבועיים לאחר הנישואין בעלי הצעיר פתח את הגמרא ופתאום טרק אותה בחזקה. הוא צעק כמעט כשהודיע: 'זהו... יותר איננו מוכן לפתוח ספר'. הייתי מזועזעת. חשבתי שלא שמעתי טוב. אבל הוא הודיע לי ששנותיו בישיבה היו קשות. 'למה קשות?' ניסיתי לשאול בלי קול. הוא אמר שהעיון בגמרא קשה לו, עכשיו הוא נכסף ל... עבוד בשדה". תמר השפילה את עיניה. "כך הגענו למושב הזה. ואכן בעלי לא פותח חומש, לא משנה וכמובן לא גמרא; בקושי הוא 'תופס' תפילה ומניח תפילין ורץ לטרקטור שלו. כל היום הוא על הטרקטור, שר ונהנה". הרב שתק. נהמת טרקטור הלכה והתקרבה. תמר קיוותה שזה לא הוא, הלל בעלה. "היתה לי מורה מנוסה" - הוסיפה נחפזת - "היא הכינה אותנו היטב ליום הנישואין והזהירה שוב ושוב שהתורה היא המצווה היקרה של האיש. תפקיד האישה הוא לשדל ולזרז, להנעים ולזכות את בעלי בתורה, אך לא להכריח".

הדמעות עמדו בקצה העין. הטרטור שייך לטרקטור של הלל! עכשיו הוא מייחל לארוחת ערב דשנה. "אחרי עבודת שדה צריך דלק", מודיע הלל כשהוא נכנס הביתה. "דברי המורה עומדים מול עיניי, ואני הולכת אחר בעלי במדבר. "מה שאלתך?" - שאל הרב פינקוס נפעם. "מה אני יכולה לעשות?" - התפרץ הכאב - "אני משתוקקת לבית של תורה. בעלי איכר פשוט וגס. איזו דוגמא רואים ילדינו? על מה יישען הבית שלנו, על הטרקטור?" תמר רצתה בן תורה, והרב פינקוס נענה לה: "התפללי, התפללי ככל שתוכלי".

הרב פינקוס בירך והפליג לדרכו, ותמר עמדה על מקומה, רואה את הטרקטור המתקרב ואת בעלה היורד ממנו, כשעיניו רעבות לחם. שבועות עברו, ויהי היום, ושוב הזדמן הרב פינקוס אל המושב הדרומי. תחילה נכנס הרב פינקוס לבית הכנסת. מעטים מאוד נמצאים שם, לכן צד את מבטו אברך צעיר בעל פנים עדינות ועיניים נוצצות באור מיוחד. הרב פינקוס השהה מבט מופתע על האישה. נדמה היו לו שזהו הלל הטרקטוריסט, בעלה של תמר.

"שלום עליכם" לחץ הרב פינקוס את ידיו של האברך

העדין וביירר את שמו. עכשיו ידע למעלה מכל ספק - זהו הלל. להלל היתה שאלה בוערת מן הדף היומי. הרב פינקוס הקשיב וקלט מתוך השאלה את העובדה המפעימה כי אכן - בן תורה הוא. השניים פתחו ספרים ושקעו בעומק הסוגיה. האברך הודה נרגשות לרב פינקוס, והרב עצמו נותר מהורהר. האם יתכן? האין הוא הוזה? רגליו של הרב פינקוס הוליכוהו לביתו של הלל. הוא נקש קלות, הדלת נפתחה, ונפשו של הרב בשאלתו, "איך קרה הדבר? איך הפך איש הטרקטור והאדמה לאיש הרוח והתורה?" ותמר - אישה פשוטה היא ואינה מבינה, הרי הרב בעצמו אמר לה, האין הוא זוכר?

היא נזכרת באותו יום... הם נכנסו הביתה. ארוחת הערב כבר היתה מוכנה, הלל נטל ובירך בחופזה, אכל ברעבתנות, סיים וכבר פנה לישון, עייף ויגע מעמל יומו. הלילה השתרע על פני המושב זרוע כוכבים נוצצים. תמר יצאה אל המרפסת ונתנה לזרם דמעות חמות לשתוף את פניה. במילים פשוטות, לדבר בת אל אמא, דיברה תמר: "ריבון עולם. אני רוצה בית של תורה, בן תורה. אנא, ברחמים..." יותר לא יכלה. הדמעות דיברו. צעקו ובכו בשבילה. היא אחזה בסורגי המרפסת והרטיבה אותם בדמעותיה. שעתיים תמימות עמדה תמר בתפילתה, עד שכלו כוחותיה. למחרת פנתה לעבודת יומה החדשה דווקא בבוקר. הלל היה בשדה, חורש באדמה התוחחה, ותמר בחדרה, מתפללת. הדלת סגורה, והיפחות אינן נשמעות. "השם אלוקים... אנא תן בלב בעלי זרעים של רצון, נטיעות של אהבה לתורתך הקדושה, השקה את ליבו בטל החיים". תמר בכתה ובכתה עד שכלו כוחותיה. ביום השלישי היתה עבודת הלב עלה בעת פנות היום. כך כל יום, גם כשלא נראה החרוש, גם כשניכר רק השמיר והשית. תמר - אישה כשרה, מאירת פנים. היא אינה מבקשת דבר, רק מתפללת. כך אמר לה הרב פינקוס. שמונה חודשים, מאתיים וארבעים ימים, השקתה תמר אדמת בזלת. אין יום שעובר בלי תפילה. תפילה בכל הכוחות. ויהי היום, והלל נכנס הביתה בחיוך מתנצל. - "יש כאן שיעור בעין יעקב. חשבתי לקפוץ. איכפת לך אם אוותר על זמן ארוחת הערב ואצא עכשיו?"

אם איכפת לך? רוצה תמר לצחוק ולבכות, אבל היא מהנהנת בחיוך ובעיניה מסכים שקופים. הלל יוצא, טועם מינה המשכר של התורה הרוצה להמשיך. "את יודעת?" - הוא אומר כעבור שבוע. "עכשיו אני חושב שיכולתי לטפל בקשיי הלמידה שהייתי מאופייין בהם בילדותי. מה עדתך שנשלם לאברך מקצועי ואני אתקדם קצת?" בלב - שיר ורנן, והפה מביע מילות הסכמה ורצון. "אני מצטער" - כך הלל כעבור זמן בפנים מתנצלות - "את קיבלת בעל מפרנס, אבל נפשי חשקה בתורה. אני לא יודע איפה הייתי עד עכשיו, אני רוצה ללמוד כל היום, שיבתי בבית השם כל ימי חיי". עד כאן. עכשיו התפרצו הדמעות כאשד גואה. היו אלו חברותיה הנאמנות של תמר. שמונה חודשים ליוו אותה דמעות התפילה יום יום, ועכשיו הן נמהלו בדמעות האושר. "הרב שואל איך התהפך ליבו של הלל?" - שאלה תמר הנרגשת, "הרי הרב בעצמו אמר לי - התפללי. זה מה שעשית. זה הכל". "זה הכל..."

מתי הנשים מבורכות ?

המלאכים שבאו לבקר את אברהם אבינו שואלים אותו: "איה שרה אשתך?" ויאמר: "הנה באהל". לאחר שיצחק אבינו נשא את רבקה לאשה כתוב: "ויבאה יצחק האהלה שרה אמו" אבל יעקב עם לאה ורחל נאמר: "ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל" אבל יעל נאמר: "תבורך מנשים" - משאר כל הנשים שבעולם; אך יותר מכך: "מנשים באוהל תבורך" - תתברך כאמותינו, שרה רבקה רחל ולאה, בזכות המעשה שעשתה בשביל להציל את עם ישראל. אמותינו הצטיינו בכך שהיו "נשים באוהל". אוהל מציין את הארעיות של העולם הזה. **אשה מבורכת היא אשה שמסתפקת ב"אוהל" - בחיי פשטות וארעיות ואינה מבקשת לחיות חיי עושר ורווחה.** הרב בעל "פלא יועץ" מזהיר, שאשה שאינה מסתפקת במועט אלא דורשת מבעלה דברים יקרים מדי, גורמת לבעלה לעבור על איסורים - לגנוב ולגזול כדי למלא את רצונה. ולכן תגיד לבעלה "די שתאמר לי מילה טובה".

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

האמא קובעת

עיקר צביונו של הדור הבא מותנה בחינוך של הילדים, והאמהות הן הקובעות את צורת חיי המשפחה בכלל ובפרט. כי כל כשרות הבית, היסודות של טהרת המשפחה, היסודות של חינוך הילדים, הכל תלוי ביחסה של עקרת הבית ובחינוך שקיבלה. אם האישה חדורת חינוך דתי, הרי שגם ילדולי הבית יהיו גידולי תפארת לעם ישראל בכל התנאים והנסיבות. חלקן מהנשים בבניין בית ישראל על יסודות הקדושה והטהרה הוא קובע ומכריע ביחס לכל דמות החיים וצביון הליכותיו. הנשים בונות והנשים הורסות. ידוע ממציאות היומומית שכאשר האמא "מדרבנת" את הילדים בנועם אמריה ללמוד ולשנן, להתפלל או לברך, הדברים מתקבלים מיד. לא לחינם הכתוב קורא לתורה "תורת אמן" ולא לחינם הז"ל התפארו באמא כגון: "אשרי יולדתו" או "שמן וחמין שסכנתי אימי בקטנותי עמדו לי בזקנותי". (חולין כד) אשריהן האמהות המוסרות נפשן בעבור תורת בניהם ששכרו מושלם.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יצ"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מרכה והצלה

אלהד ואבי"ל אברהם על כל הסיוע והעזרה שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות

מרכה והצלה

לדוד וזקנין אמסלם בהגיע אלדראי-טולם למצוות יה"ר שיגדל לתורה לחופה ולמעשים טובים ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ותרורו נחת מיוצאי חלצכם

מרכה והצלה

לרב עזרי ותמר מהצרי שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות

כל הישועות והברכות

לשרון ושדנה ישראל הי"ן שתמו לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה, וירורו נחת מיוצאי חלציהם להגדיל לע"י חיים בן אברהם ז"ל

מרכה והצלה

שמעון ושדנה יוספי על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות

מרכה והצלה

לשלים ברא"ל בן מולוק הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו רפואת הנפש ולרפואת הגוף ולשנים טובות עם רעייתו מרים

מרכה והצלה

לרפואה שלימה משה דודון בן שחי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו רפואת הנפש ולרפואת הגוף ולשנים טובות עם רעייתו שושנה ולאבשלום ועלני

מרכה והצלה

לרפואה שלימה משה דודון בן שחי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו רפואת הנפש ולרפואת הגוף ולשנים טובות עם רעייתו שושנה ולאבשלום ועלני

מזל טוב ואיחולים לבבנים

לישראל וצ"פ ורדה אקו"ל הי"ן שלמה ותמר מלכה הי"ן לנישואי זא"ר עם סתו יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "עניי הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

מרכה והצלה

לרב יקיר ואושירית נסימי הי"ן שיזכו לזרע קודש בר קיימא במהרה ויתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב בפרנסה טובה ויזכו לשנים רבות וטובות.

מרכה והצלה

מרדכי ורודי גוזלן על זיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם רבות וטובות

מרכה והצלה

לפילת ערבית המאוחרת ביותר מתקיימת כל ערב בשעה 23:00 בבית הכנסת "רשב"י" (מאיר בן-הרוש) רח' היסמין יבנה

מרכה והצלה

למשתתפים בצערכם במות הצנוע והענו יעקב חודפי בן יחיאל ז"ל

לע"י הצנוע והענו

לע"י הצנוע והענו אברהם קזבני בן פרנסי ז"ל יט' חשוון פקידת שנתו שימליץ טוב בעד כל משפחתו

מרכה והצלה

שלמה לארי בן מרים הי"ן משה נאמן בן מרים הי"ן אברהם נאמן בן מרים הי"ן ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ן מרדכי עמרני בן רבקה הי"ן שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ן משה משה בן סרווה הי"ן רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונת בת גוהר מנב"ת ציפורה חברוני בת מרים מנב"ת

מרכה והצלה

אברהם יגל בן רעות הי"ן ניסים דודי בן שרה הי"ן עילאי-חי דודון בן אריאלה-מזל הי"ן יוסף אהרונת בן ביבי הי"ן שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת דנה דוידי בת שרה מנב"ת חנה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הונית בת מרי מנב"ת לדיה נסימי בת גורג'יה מנב"ת הדויה חיה בת אסתר מנב"ת

מרכה והצלה

יהודה מועלמן בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה באבאי באבאי בן מורוארי ז"ל אשר לוי בן נובר ז"ל אברהם אהרונת בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דאד חיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו רחל גוזלן בת פריחה ז"ל כא' חשוון פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

מרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו חיים ישראל ז"ל בן אברהם ז"ל כד' חשוון פקידת שנתו שימליץ טוב בעד כל משפחתו